

El negatiu balanç de la temporada escènica 2012-13

-21%

caiguda d'espectadors de pagament durant la passada temporada, en la qual han passat de 2.647.524 a només 2.083.445 per la pujada de l'IVA i la crisi del consum

-33%

caiguda real de la recaptació dels teatres barcelonins en la temporada 2012-13, que suposa 21 milions d'euros menys d'ingressos que tan sols un any abans

151.060espectadors totals aconseguits per l'espectacle més vist de l'any, el musical humorístic *La família irreal*, que continua aquesta temporada al teatre Victòria**1.155**

nombre d'espectacles oferts el curs passat a la cartellera barcelonina, dels quals hi va haver un total de 12.791 funcions, un 1% més que la temporada anterior

251.065

espectadors aconseguits pel Gran Teatre del Liceu, la sala que més en va tenir l'any passat, seguida pel Victòria (182.429), el Tívoli (154.858) i el Coliseum (131.915)

El teatre barceloní perd mig milió d'espectadors

El sector abaixa preus i llança una ofensiva publicitària per recuperar el terreny perdut

JUSTO BARRANCO
Barcelona

Hauria estat una bona ocasió per estar afònic, però...”, ironitza va ahir Daniel Martínez, president d'Adetca -l'Associació d'Empreses de Teatre a Catalunya-, abans d'ofèrir a la premsa els pessims números de la passada temporada teatral a Barcelona. I és que després de molts anys de gran creixement, en un sol curs les sales barcelonines han perdut 564.079 espectadors de pagament, quedant-se en 2.083.445. Tota una garrotada que atribueixen majoritàriament a la pujada de l'IVA de les entrades teatrals del 8% al 21% i, en segon lloc, però a distància, al descens en el consum cultural que està ocasionant la pertinaça crisi econòmica. Però si la baixada d'espectadors és greu i ha suposat una caiguda del 21% en una sola temporada, la baixada en la recaptació és gravíssima: no només perquè les companyies i els teatres han perdut 17 milions d'euros, sinó perquè a més una major part del que han guanyat va ara a pagar l'IVA, de manera que el forat final en la recaptació respecte a l'any anterior ha estat d'un 33%: 21 milions menys.

I “fet el recompte de baixes amb el dramatisme necessari”, va prosseguir Daniel Martínez, l'estratègia és clara per al món teatral barceloní: no parlar més de la crisi, ofèrir una programació que sembla “dels bons temps, amb 60 espais escènics en funcionament”, i realitzar dues importants accions per reactivar el con-

sum: una baixada de preus en taquilla que arriba fins al 25% -esperant que el Govern abaixi l'IVA i aquest abaratiment quedi compensat en pagar menys impostos- i una potent campanya promocional “englobada dins de les mesures de reactivació acordades amb la conselleria”. Una campanya en ràdio i televisió que sufraguen les empreses teatrals però per a la qual el Departament de Cultura els ha aconseguit “condicions especialíssimes per poder fer-la i perquè el teatre tingui en l'imaginari de l'espectador prou presència”, va afegir Martínez, que va assegurar que “el sector encara la temporada no només buscant resistir sinó recuperar tot el terreny perdut l'anterior, perquè els espectadors no han dit adéu, sinó fins aviat”.

LES CAUSES**Pel sector, dos terços de les pèrdues es deuen a la pujada de l'IVA****L'APOSTA****Els preus baixen fins un 25% confiant en un ràpid descens de l'IVA****ELS TEATRES PÚBLICS****EL TNC va passar de 144.874 a 104.118 espectadors; el Lliure va aconseguir rècord**

Sens dubte, vistes les dades finals de la temporada 2012-13, els espectadors han dit moltes coses i hi ha hagut veritables moviments tel·lúrics. N'hi ha prou amb veure la caiguda d'espectadors del TNC: ha passat de 144.874 a 104.118 espectadors, un 28% menys.

I els grans teatres privats han seguit una línia similar o fins i tot pitjor. Les excepcions més ressenyables han estat el Lliure (91.790 espectadors), que ha batut el seu propi rècord, i el Victòria, que amb *La família irreal*, l'obra més vista de l'any -151.000 espectadors-, ha aconseguit superar el musical que va programar l'any anterior, *Cop de rock*. A més, les sales petites de la ciutat, les de menys de 200 espectadors, han aconseguit un 13% més de públic de pagament -de 186.676 a 211.508- i un 21% més de recaptació.

I quan s'observa la distribució dels espectadors per gèneres, es descobreixen també dades aclairadores: mentre que la dansa i el teatre no musical han perdut només un 2% de la seva audiència, la música (-39%), el teatre infantil (-13%) i el teatre musical (-52% i 373.342 espectadors menys) ho han passat molt pitjor. Per una banda, es deu a que hi ha hagut molts menys grans musicals que l'any anterior: en la temporada 2011-12 l'espectacle amb més audiència va ser *Los miserables*, i en la llista dels deu més vistos trobàvem *Chicago*, *Cop de rock*, *Grease* o *Forever young*. En canvi aquest any la majoria aclaparadora dels deu espectacles més vistos són comèdies: a més que *Campanades de boda*, de La Cubana, aconsegueix la proesa

de repetir per segon any com a número dos, en la llista figuren *Toc Toc*, *El nom*, *Sí, primer ministre*, Carlos Latre, *l'Improshow del Teatreneu*, *Los hombres no mientan* d'Arturo Fernández o les *Confessions de dones de 30*. Només *La família irreal* i *Grease* eren estrictament musicals. A més, va apuntar Daniel Martínez, al teatre infantil hi va haver un fort descens per la falta d'assistència de les escoles, però “aquesta temporada sembla que serà diferent”.

Per als amants de les estadístiques, Adetca ressenya a més que el 44% del públic va veure espectacles en català, el 24% en castellà i el 17% espectacles bilingües.

El Teatre Lliure de Gràcia és el que més percentatge d'ocupació d'espectadors de pagament -sense comptar premsa i invitacions a l'estrena- aconsegueix, amb un 76,23%, mentre que el Liceu torna a ser el número u d'espectadors de pagament, amb 232.099, després de la caiguda aquest any del Tívoli.

El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, que va ser per primera vegada convidat a la tradicional explicació dels resultats de la temporada va dir que serà un bon senyal que el proper any no el convidin, perquè si era allà era per explicar les mesures de reactivació del sector que han prepa-

97.155

espectadors aconseguits pel segon espectacle més vist de la passada temporada, *Campanades de boda*, al Tivoli, que un any abans ja n'havia aconseguit 147.101

+21%

augment de la recaptació a les sales barcelonines de menys de 200 localitats, que han trampejat bé la crisi aconseguint ingressar 379.984 euros més

+13%

augment dels espectadors de pagament a les sales barcelonines de menys de 200 places, cosa que suposa arribar a 211.508, uns 24.832 més que en la temporada anterior

XAVI GÓMEZ

I, malgrat tot, un somriure. El sector teatral va celebrar ahir a la nit al Coliseum la gala d'inici de temporada, en una festa amb humor i música on es van representar pindoles d'alguns dels espectacles que es veuran aquest curs

rat després de debatre durant els mesos passats amb els teatres: des de la campanya publicitària que es llançarà en els mitjans públics com el projecte Escena 18/25 per atreure públic jove com avuls per a crèdits per 20 milions d'euros per desenvolupar projectes teatrals. I la creació "d'una comunitat teatral amb les diputacions per sumar esforços". Així mateix va assegurar que els grans retards en els pagaments de les subvencions que concedeix al sector la Generalitat s'arreglarà. Tot per superar una situació complicada que, va dir, respon a la crisi de consum i

a la política del Govern de Rajoy amb l'IVA, perquè la programació teatral, va assegurar, ha estat aquest any "extraordinària".

De moment, Adetca va celebrar ahir a la nit amb bona cara, humor i música al teatre Coliseum la seva tradicional gala d'obertura de la temporada. Una gala presentada pel televisiu Jordi Rios que incloïa actuacions dels musicals que es veuran aquesta temporada, com *Somriures i llàgrimes*, *La família irreal* o el cabareter *The hole*, però també del teatre de màscares de *Mumenschanz* o dels membres de Ron Lalá, que actuen al Poliorama

amb *Siglo de oro, siglo de ahora*.

A la festa, els Mali Vanilli van adaptar el seu famós vídeo *Espanya, carinyo, lo nostre no funciona*, que es va convertir a *Montoro, carinyo, el teatre no funciona*, per demanar la baixada de l'IVA cultural.

I cap al final, molts dels artistes que actuaran aquesta temporada van cantar en un vídeo una cançó que reflecteix l'actitud que ha pres el sector aquest any: *Always look on the bright side of life* de *La vida de Brian*, que en català van traduir com *Fes-la brillant*, la qual cosa és el que volen aconseguir de nou aquest any amb la cartellera.●